

maaar. — Jeg og mine Medforslagsstillere fatte fuldt vel, at Tanken med den Genstemmighed, der kræves i Lovforslagets § 5, er at værne om Minoriteterne, men vi kunne paa den anden Side ikke erkjende, at den Genstemmighed, der saaledes forlanges, er egnet til at vække den tilbørlige Interesse i Menighederne for hele denne Sag. Vi frygte for, at Resultatet af denne Fordring vil blive, at de Mænd, som i Henhold til § 4 faae det Hverv at udpege en Præst, ville gaae til denne deres Gjerning omkrent med følgende Forestilling: „Sa, vi kunne gjerne anstrænge os; vi kunne“ — jeg forudsætter, at Tidsskriften for Valget, som under Nr 9 foreslaaet, bliver forlænget — „endogsaa gøre Reiser, for paa en eller anden Maade at søge at sætte os i Forbindelse med de Mænd, som der er Tale om at vælge imellem, og anvende Beføjninger derpaa, men hvad nytter det, naar vi ikke have Udsigt til et godt Resultat af disse vore Anstrængelser?“ Jeg frygter idetmindste for, at Valgmændene ikke ville gjøre synderlige Anstrængelser med den Udsigt for Die, der her hydes dem. Der vil nemlig efter min Mening, saaledes som Forholdene have udviklet sig, vistnok meget vanskelig og kun undtagelsesviis lade sig tilveiebringe den Genstemmighed, der fordres i § 5. Jeg og mine Medforslagsstillere troe altsaa, at Valgmændene ikke ville være saa omhyggelige for at gjøre, hvad de bør gjøre, naar der ikke aabnes dem større Udsigt til dog muligviis at komme i det Tilfælde, at de, saa at sige, kunne vælge deres Præst. Jeg indrømmer, at det nok kan siges, at Mindretallet bliver lidt mindre heldigt stillet ved vort Forslag under Nr 10, men jeg kan dog ikke indrømme dette nogen afgjørende Betydning. Dersom nemlig de tre Fjerdedele af Valgmændene indstillede en Præst til Stadsfæstelse i Embedet, uden, hvad der jo er Lovforslagets Mening, at kunne fordre denne Stadsfæstelse som en Ret, saa befinder Mindretallet sig egentlig i den samme Stilling, idet Ministeren dog ikke godt vil kunne undlade at tage Hensyn til de tre Fjerdedele. Der bliver kun den Forskjel, at det saa er Ministeren, som kommer til at vælge den til Præst, som de tre Fjerdedele ønske. Men at Mindretallet virkelig paa

Grund deraf skulde finde sig mere tilfreds, end hvis Fleertallet, de tre Fjerdedele, selv havde valgt Præsten, har jeg ikke ret kunnet overbevise mig om. Af de anførte Grunde altsaa, og navnlig forat den foreslaaede Lov virkelig kan komme til, hvad jeg troer, at den tilsigter, at støtte Ministeren ved Besættelsen af Præsteembederne, er det, at jeg og mine Medforslagsstillere troe det rigtigt at fravige Fordringen om Genstemmighed. Der kan saa tvistes om Broken, som bør sættes istedet; vi have meent, at naar der staaer 3 mod 1, saa maa dette Fleertal kunne betragtes som et fyldestgjørende Udtryk for den Anskuelse, der er den herskende.

Hvad det andet Forslag angaaer, som flere Medlemmer af Udvalget og jeg have stillet, nemlig det under Nr. 3 til § 3, skal jeg bemærke, at vi nærmest ere blevne foranledigede til at stille dette Forslag, der gaaer ud paa at udflyde Ordet „Enfer“, derved, at der i Udvalget, som de ærede Herrer ville have seet, er fremkommet et andet Forslag, der gaaer ud paa ikke at blive staaende ved, at Enferne skulle have Valgret, men vil udvide denne Valgret til andre Kvinder og navnlig ugifte Kvinder med egen Huusstand. Den første Betragtning, der herved paatrænger sig, er, at man synes at maatte ligesom klare for sig selv, af hvilken Grund Kvinderne skulle have Valgret, og jeg troer ogsaa, at noget lignende blev gjort gjældende i Kirkecommissionen ligeoverfor de Medlemmer, der der bragte Forslaget om Kvindernes Valgret frem. Dersom det er af Hensyn til Personerne selv, til Individierne, dersom det er af Hensyn til den religiøse Bættelse, som kan findes ligesaa godt hos Kvinden som hos Manden, at man vil give Kvinderne Valgret, saa forekommer det mig, at man ikke kan blive staaende ved at tilstaae Valgret til Enferne og de ugifte Kvinder med egen Huusstand. Er den Dpfattelse rigtig — og til den maatte jeg i alt Fald slutte mig — at den Valgret, som skal indrømmes Kvinderne, skal begrundes i Hensynet til Personerne selv, saa mener jeg, at man ikke kan blive staaende ved de i Endringsforslaget under Nr. 4 nævnte Kvinder, men at man maa tage enhver uberygtet, saavel gift som ugift Kvinde med. Men over-